



Association des anciens élèves
des sections tchèques et tchécoslovaques de
Dijon, de Nîmes et de Saint-Germain-en-Laye

MALÝ PRŮVODCE PO ČESKÝCH SEKCÍCH VE FRANCII

1

ČESKÉ SEKCE VE FRANCII

– podrobné informace pro zájemce o studium, jejich rodiče a učitele –

Tato příručka je určena především zájemcům o tříleté studium na francouzském lyceu v Dijonu či Nîmes, jejich učitelům a rodičům. Skládá se z textů psaných současnými i bývalými českými studenty těchto lyceí a klade si za cíl zodpovědět maximum otázek různého typu, které mohou v souvislosti se zamýšleným studiem vyvstat. Všechny tyto texty, ale i mnohem víc můžete nalézt na webu Asociace bývalých studentů českých sekcí ve Francii www.dijon-nîmes.eu, webu MŠMT, Francouzského Institutu v Praze či Akademické Informační Agentury (AIA). V případě dotazů nás neváhejte kontaktovat na dijon-nîmes@email.cz.

2

Obsah

ČESKÉ SEKCE VE FRANCII V BODECH.....	3
TŘI ROKY NA GYMNÁZIUM VE FRANCII? JEDINĚ V ČESKÉ SEKCI V DIJONU ČI NÎMES.....	3
JAK PROBÍHÁ PŘIJÍMACÍ ŘÍZENÍ OČIMA STUDENTŮ?	4
KDO PŘESNĚ JSOU ABSOLVENTI SEKCI?.....	5
SDRUŽENÍ BÝVALÝCH STUDENTŮ ČESKÝCH SEKCI VE FRANCII	6
ŽIVOT V SEKCI ANEB OHLÉDNUTÍ SE ZA TŘEMI ROKY VE FRANCII.....	7
CO JE DOBRÉ VĚDĚT O ŽIVOTĚ NA CARNOTU.....	8
CO JE DOBRÉ VĚDĚT O ŽIVOTĚ NA DAUDETU.....	11
JAK SE MI ŽIJE V DIJONU / V NÎMES?	13

Listopad 2013

ČESKÉ SEKCE VE FRANCII V BODECH

České sekce ve Francii představují:

- nejstarší projekt česko-francouzské spolupráce (od r. 1920),
- tříletý studijní pobyt na gymnáziu ve Francii,
- získání francouzské maturity uznané v ČR a úrovně C2 ve francouzštině,
- jedinečnou životní zkušenost a skvělou startovní pozici pro další studium a osobní kariéru,
- hluboký vhled do francouzské kultury, společnosti a mentality.

TŘI ROKY NA GYMNÁZIU VE FRANCII? JEDINĚ V ČESKÉ SEKCI V DIJONU ČI NÎMES

Strávit rok na střední škole v zahraničí je skvělá příležitost. Avšak strávit tam roky tři je mnohem lepší! Perfektní znalost francouzštiny, přátelství na celý život, samostatnost a neopakovatelný zážitek.

I letos se čeští žáci mohou zúčastnit výběrového řízení organizovaného MŠMT a odjet studovat na jedno ze dvou prestižních francouzských lyceí. Projekt se opírá o devadesátiletou tradici a prošly jím osobnosti jako Jiří Voskovec či Václav Černý. Studium ukončuje francouzská maturitní zkouška, jež je díky výuce češtiny, zajišťované v daném lyceu českou lektorkou, uznána v Česku a studentovi poslouží rovněž jako certifikát úrovně C2. Francouzská maturita otevírá absolventům dveře na přední české i zahraniční vysoké školy.

3

V současnosti existují **dvě české sekce ve Francii**: v Dijonu (Lycée Carnot) a v Nîmes (Lycée Alphonse Daudet). V Dijonu aktuálně studuje zhruba 20 českých studentů (chlapci i dívky) a v Nîmes 12 českých dívek, byť lyceum samo o sobě je smíšené. Dříve existovala také sekce v Saint-Germain-en-Laye, avšak zanikla počátkem 70. let.

Kdo se může přihlásit? Studenti 9. tříd základních škol a odpovídajících ročníků víceletých gymnázií a studenti 1. ročníků 4letých gymnázií a odpovídajících ročníků víceletých gymnázií. K přijetí je třeba znalost francouzského jazyka cca na úrovni B1, prospěch do průměru 1,8 a trvalý pobyt v ČR.

Jak probíhá výběrové řízení? Uchazeč zašle nejpozději do poloviny února 2014 přihlášku a motivační dopis na adresu MŠMT. V březnu 2014 bude následovat 1. kolo – písemná zkouška z francouzského jazyka. Postupující uchazeči budou pozváni v dubnu či květnu 2014 do 2. kola založeného na ústním pohovoru. Vybráno bude 10–12 uchazečů.

Jaké jsou náklady? Francouzská strana hradí 75 % nákladů na stravu, ubytování, učebnice, pojištění a kapesné, MŠMT financuje dvě cesty autobusem. Student přispívá částkou 1000 €/rok (neboli 100 €/měsíc). Žáci, pro něž by uvedená částka představovala finanční překážku, si mohou **zažádat o finanční podporu Lycejní stipendijní fond Asociace bývalých studentů českých sekcí ve Francii**. Přijaté žádosti jsou posuzovány individuálně na základě motivačního dopisu.



Studium na české sekci ve Francii je zážitek, který poznamená na celý život, rozšíří obzory a otevře dveře ke spoustě nových příležitostí. Nenechte se odradit finančními (či jinými) překážkami – Lycejní stipendijní fond rád pomůže mladým talentům s nelehkými životními podmínkami.

JAK PROBÍHÁ PŘIJÍMACÍ ŘÍZENÍ OČIMA STUDENTŮ?

Milé budoucí Nîmačky, Dijoňáčky a Dijoňáci,

určitě si všichni pokládáte stejnou otázku. Jak probíhá přijímací řízení do Francie? Mám vůbec JÁ šanci uspět?

V první části „přijímaček“ se jedná o motivační dopis ve francouzštině, ve kterém se jednoduše představíte a napíšete, proč zrovna vy byste měli být vybráni pro studium v Dijonu nebo Nîmes. Hned nato vás ale čeká klíčová část výběrového řízení, a to písemné testy, které trvají hodinu a půl a skládají se ze dvou částí: porozumění textu a esej na stejné téma. V každé z těchto částí můžete získat maximálně 20 bodů, čili 40 bodů celkově. Na test je vyhrazena hodina a půl a bohužel nejsou povoleny slovníky. Ale nevzdávejte se, když nebudete rozumět každému slovu nebo když si nebudete moci vybavit přesný výraz, který byste chtěli použít. Porota nehodnotí jen úroveň francouzštiny, ale také vaše nápady a to, jak si umíte poradit v komplikované situaci.

Přibližně do dvou týdnů obdržíte odpověď, jestli jste v písemných testech uspěli. Ti nejlepší obdrží pozvánku k pohovoru. Pokud holky v prvním pohovoru neuspějí, mají možnost zúčastnit se pohovoru na druhou školu, zato kluci tuto možnost nemají, protože mohou jít jen do Dijonu. Na pohovoru se budete muset ještě jednou představit, a pak už následuje jen hromada otázek od poroty, v níž najdete i zástupce vaší potenciální budoucí školy a města, kteří kvůli výběru studentů přijedou do Prahy. Připravte se na otázky typu: „Proč si myslíte, že zrovna VY jste vhodný kandidát pro studium ve Francii?“, „Jste si jisti, že byste zvládli tříleté odloučení od vaší rodiny a přátel?“, anebo „Jaký by byl váš přínos pro sekce a jak byste reprezentovali Českou republiku?“. Ale jen takhle „snadné“ to není. Připravte se i na záladnější otázky typu: „Víte, co se teď děje ve Francii, případně ve francouzské politice?“ anebo ještě lépe: „Česko je proslulé anekdotami, znáte nějakou?“. Ale i když máte pocit, že to nezvládáte, nedejte se. Zachovejte klid a úsměv na rtech, protože hlavním účelem pohovoru je zjistit, jak zvládáte stresové situace, jaké jste povahy a jestli jste vůbec stavěni na to, abyste studovali na sekci. Takže asi nejlepší radou je být sami sebou.

A už jenom poslední poznámka 😊. Vsadím se, že spoustu z vás, kteří jste nestudovali na česko-francouzských sekcích, ale chodili jste na základní školu nebo na všeobecné gymnázium (stejně jako já), si říká, že se nemůže vyrovnat studentům, kteří se francouzštině věnovali intenzivně např. šest let, ale tím se, prosím, neznepokojte. Úroveň jazyka není jediný faktor, který rozhoduje o vašem přijetí. Porota dává často přednost lidem, kteří sice nemají francouzštinu na extra vysoké úrovni, ale kteří jsou motivováni a mají chuť se učit.

Nezbývá než vám popřát: Zlomte vaz!

KDO PŘESNĚ JSOU ABSOLVENTI SEKČÍ?

- **Světoběžníci, co se lehce adaptují v jakémkoli systému, oboru i společnosti:** pokračují ve studiích mezinárodních vztahů, medicíny, práv aj. na vysokých školách v ČR (cca 40 %), ve Francii (cca 40 %), i v řadě dalších zemí (cca 20 %) jako Anglie, Itálie, Kanada, Japonsko apod.,
- Mnozí z nich jsou **absolventy prestižních zahraničních univerzit** jako Oxford, Harvard, Cambridge, University of St. Andrews, Sciences Po de Paris atd.
- Pracují jako právníci, soudci, lékaři, profesori na vysokých školách, architekti, programátoři, překladatelé a tlumočníci, na postech vrcholových manažerů, v důležitých mezinárodních poradenských agenturách, bankovníctví, mezinárodních organizacích a orgánech EU, na velvyslanectvích a ministerstvech aj.

Konkrétní příklady úspěšných kariér:

- Maturita v Dijonu, poté studium politických věd (Sciences Po Paris), následně návrat do Prahy. Zde nejprve poradce skupiny poslanců pro evropské záležitosti, poté hlavní poradce senátora a bývalého ministra zahraničí ČR, tajemník delegace Senátu Parlamentu České republiky v Konventu pro budoucnost Evropy (aktivní účast na přípravě textu Smlouvy o Ústavě pro Evropu). Od roku 2004 ředitel dijonské pobočky Sciences Po, kde se vzdělávají studenti více než dvaceti evropských i dalších národností. Současně pracoval také jako klíčový člen týmu Jana Švejnara v jeho prezidentské kampani.
- Maturita v Dijonu, poté studium psychologie práce a řízení na FF UK v Praze, následně vysokoškolský učitel, nyní profesor na katedře psychologie UK-PedF, prorektor Univerzity Karlovy pro rozvoj. Oceněn titulem Důstojník Řádu akademických palem Francouzské republiky za podíl na významných česko-francouzských výzkumných projektech v oblasti humanitních věd. Zástupce ČR v programu OECD pro vysokoškolské vzdělávání, bohatá vědecká a publikační činnost v ČR i ve Francii.
- Maturita v Dijonu, studium na UK v Praze, MBA na University of New York v Praze, zakladatel úspěšné internetové firmy, která získala zahraniční kapitál, po jejím prodeji vysoký manažer společnosti Microsoft v ČR, Rusku a na Slovensku.
- Maturita v St.-Germain-en-Laye, studium na Matematicko-fyzikální fakultě UK, poté VŠ pedagog na ČVUT, Université de Limoges, Manchester University, dále také v ČSAV. Aktivně se účastnila politických změn v roce 1989, poté poslankyně ČNR, poradkyně ministra školství, členka Rady vlády ČR pro neziskové organizace, předsedkyně Česko-evropského fóra, zastupitelka Magistrátu Hl. m. Prahy, v současnosti děkanka US Business School of Prague.
- Maturita v Nîmes, poté studium na VŠE v Praze, studijní pobyt kulturního managementu v Paříži, poté působení v odboru kultury Správy Pražského hradu, v agentuře AMI Communications, poté ekonomická ředitelka hudebních festivalů Struny podzimu a Dvořákova Praha.
- Maturita v Nîmes, studium práv na ZČU Plzeň, poté působení v Právní poradně pro uprchlíky, předsedkyně Rady International Network of Women's Funds, výkonná ředitelka Slovak-Czech Women's Fund.



SDRUŽENÍ BÝVALÝCH STUDENTŮ ČESKÝCH SEKČÍ VE FRANCII

Association des anciens élèves des sections tchèques en France vznikla v roce 2009 a sdružuje současné i bývalé studenty českých a československých sekčí v Dijonu, Nîmes a Saint-Germain-en-Laye od jejich vzniku v r. 1920 až po současnost.

Činnost sdružení:

- udržování kontaktu mezi absolventy sekčí,
- prezentace možnosti studia v českých sekčích na českých školách,
- komunikace s institucionálními partnery českých sekčí (MŠMT, Velvyslanectvím Francie v ČR, zástupci daných lyceí, měst a krajů),
- podpora současných studentů,
- podpora rozvoje vztahů mezi ČR a Francií v kulturní a pedagogické oblasti.

Ve školním roce 2010/2011 naposledy nastoupili do sekčí studenti, kteří se na svém studiu nemuseli nijak finančně podílet. Od školního roku 2011/2012 byl zaveden poplatek pro rodiny ve výši 1000 €/školní rok, na nějž Sdružení zareagovalo založením Lycejního stipendijního fondu, aby podpořilo současné i budoucí studenty českých sekčí ve Francii.

Lycejní stipendijní fond

- finanční podpora studentů, kterým by povinný finanční příspěvek mohl zabránit studovat v českých sekčích nebo tato studia dokončit,
- fond podporují jak bývalí studenti se stabilizovanou profesní a finanční situací, tak nedávní maturanti, kteří ještě studují na univerzitě,
- fond podpořilo Velvyslanectví Francie v ČR,
- rozdělování peněz na základě motivačního dopisu studenta a příjmů domácnosti, ve které student žije,
- v roce 2012 fond rozdělil mezi 8 studentů celkovou částku 75 000 Kč; v roce 2013 mezi 12 studentů 124 700 Kč jako dar a 45 500 Kč jako půjčku.

Podrobnější informace o Lycejním stipendijním fondu, Sdružení i českých sekčích naleznete na www.dijon-nimes.eu.

ŽIVOT V SEKCI ANEB OHLÉDNUTÍ SE ZA TŘEMI ROKY VE FRANCII

Studovat ve Francii na lyceích Alphonse Daudet v Nîmes a Carnot v Dijonu neznamená jen studovat, ale také zažívat neuvěřitelné příhody v kolektivu studentů stejného věku, bavit se při poznávání nové země a kultury a v neposlední řadě také dospět.

Den klasického „karnotáka“ či dívky z Nîmes na první pohled nevypadá vůbec nijak báječně, ba naopak může kdekoho odpuzovat. Komu by se chtělo vstávat každý den kolem sedmé ranní, trávit ve škole většinu času, protože nejenže Francouzům jedna vyučovací hodina trvá padesát pět minut (Francouzi si totiž myslí, že za těch deset minut, které činí rozdíl mezi českou a francouzskou vyučovací hodinou, se toho dá stihnout velice moc.), Francouzi si také velice rádi některé dny ve škole pobudou až do 18.00 a v sobotu do 12.00, jen aby měli středeční odpoledne volné pro zájmové aktivity. Škoda jen, že si toho volna stejně většinou neužijí naplno, protože musí dodělat komentář do francouzštiny, či disertační práci do dějepisu a zeměpisu, které kvůli pozdním příchozím ze školy domů a krátkému víkendu nestihli udělat jindy. Anebo je za tímto nedostatkem času jen notorická lenost a krédo francouzských studentů: Co můžeš udělat dnes, odlož na zítřek?

Možná, kdo ví... avšak teď už dost hrůz, pro Čechy je realita ve skutečnosti často úplně jiná. Jestliže čeští studenti odcházejí do Francie za účelem studia, nesmí být divu, když většinu času tráví ve škole. Ze začátku je pro každého těžké proniknout do francouzského školního systému: přizpůsobit se délce hodin, akceptovat, že se do školy chodí od rána do večera, že někdy i sobotní ráno musí být zasvěceno studiu, že všechny písemné práce se píšou podle jasně stanoveného vzorce... ale ještě nikdy na to nikdo neumřel! Po pár měsících to všem připadá zcela normální a čeští studenti se stávají jedněmi z nejlepších, a to dokonce i ti, kteří do Francie přišli s nižší znalostí jazyka. Učení zvládají bravurně a ještě mají čas na různé mimoškolní aktivity. Mohou sportovat, chodit do hudebního studia hrát na nějaký nástroj a popřípadě i cestovat.

Pravdou je, že českým studentům ušetří mnoho času také to, že bydlí na internátu přímo ve škole a nemusí se každý den nikam daleko přemísťovat. V Nîmes i v Dijonu mají holky každá svůj pokoj, dijonští chlápci jsou do pokojů rozdělení po dvou. Život na internátu může znepříjemňovat pouze fakt, že studenti musí dodržovat jistá pravidla a podřídit se tedy určitému dennímu rytmu. Udělat si vycházku v 21.00 bez předešlého písemného svolení, je nemyslitelné. Ať žije francouzská byrokracie! Co se týče stravy, přes týden se všichni stravují ve školní jídelně. O víkendu si holky z Nîmes vaří samy, protože zůstávají na internátu, naopak „karnotáci“ chodí do dijonských hostitelských rodin.

Snad všichni absolventi českých sekcí se shodnou na tom, že největším zážitkem ze studia ve Francii je život v české komunitě, kde se pořád něco děje. Ať už se jedná o různé party, čajové dýchánky, pikniky v parku, společné výlety či setkání s významnými osobnostmi. Stále je čemu se smát, stále existují místa, která jsme ještě nenavštívili, a stále nás napadají šílené nápady, jak si pobyt v cizí zemi zpříjemnit. Je až neuvěřitelné, jak lidé tak rozdílných charakterů, jací se ve Francii setkávají, dokážou táhnout za jeden provaz. Např. v Dijonu čeští studenti každoročně vymýšlí a nacvičují divadelní představení, jež má Francouzům přiblížit českou kulturu a ukázat, jak takový Čech vnímá tu francouzskou.

Jako nic na světě není jen černé či bílé, tak ani život na české sekci není jen báječný nebo hrozný. Krásné chvíle střídají těžké momenty a je na každém, aby se popral sám se sebou a určil si své priority. Odjet znamená vzít odpovědnost do svých rukou a více nespolehat na pomoc rodičů – ti jsou daleko, vy jste sami, ale naštěstí ve společnosti ostatních.

CO JE DOBRÉ VĚDĚT O ŽIVOTĚ NA CARNOTU

1) Kde v Dijonu bydlíme?

Ve všední den jsme ubytovaní na internátu, který se nachází přímo v areálu školy. Dívky mají každá svůj pokoj s postelí, pracovním stolem, poličkami, umyvadlem a skříní. Pokoje jsou malé, ale zato nově zrekonstruované, barevné a velice útulné. Společně s nimi bydlí na internátu ještě Francouzsky z hudební sekce. Chlapci bydlí v jiné budově ve větších pokojích po dvou. Mají tam taktéž postele, skříně, poličky a umyvadlo. Sprchy a WC jsou na obou internátech na chodbě. Dlouhou dobu se u sprch nedala regulovat teplota vody. Kohoutek umožňující regulaci teploty byl zatím nainstalován jen na holčičím internátu. Rozhodně nejsme jediní studenti ubytovaní ve škole. Na dalších internátech bydlí ještě spousta Francouzů z „classes préparatoires“ – „prepáků“.

2) Kde se tam stravujeme?

Přes týden chodíme na snídaně, obědy i večeře do školní jídelny alias „selfu“. Pokud ale máme hlad během dne či se nám to školní jídlo přejí, na internátu je k dispozici kuchyňka se základním vybavením, kde si můžeme něco dobrého ukuchtit. Je tam základní nádobí, lednice, mrazáček, sporák, rychlovarná konvice a mikrovlnka. Jen si dávejte dobrý pozor, abyste si připravené jídlo snědli hezky na internátu. Nebo když si třeba ve městě koupíte kebab, raději ho snězte hned tam. Když si ho přinese na dvůr, riskujete, že vám někdo vynadá, že na školních pozemcích se nejí, od toho tu přece máme self!

3) Máme možnost připojit se na internet?

Jistě, na Carnotu existuje wifi. Jen to nastavení je trošku komplikované (ale od toho tu jsou kluci), a pak je třeba obnovovat přihlášení každých 50 minut.

4) Jak je to se špinavým prádlem a povlečením?

V areálu školy se nachází prádelna. Každý Čech si své oblečení musí označit přiděleným číslem. Dostane také k dispozici pytel, v kterém oblečení v pondělí ráno odnese do prádelny. Pro oblečení si pak můžeme přijít v pátek po 12. hodině. Vyperou nám i spodní prádlo, to není žádný problém, jen dobrá rada: nikdy si tam nenechávejte práť věci, na kterých vám hodně záleží. Můžou se vám vrátit obarvené či o dvě čísla menší. Někteří studenti si prádlo nosí práť raději do rodinek.

Co se týče povlečení, většina Čechů si vozí svoje vlastní, protože si vozí i vlastní polštář a peřinu. Kdybychom to neudělali, dostali bychom na spaní pouhou deku s prostěradlem, jak je ve Francii zvykem. Praní povlečení se provádí také v prádelně zhruba každé tři týdny. Rozpisy vždy visí na nástěnce na internátech.

5) Co když onemocníme?

Když se nám stane něco při vyučování, v areálu školy je k dispozici školní lékařka. Ve školní ošetřovně nás dokonce může uložit na lůžko, kde si můžeme nějakou tu chvilku odpočinout. Jelikož ale návštěva ošetřovny pro některé studenty lycea představuje způsob, jak se ulít z výuky (hlavně pro ty francouzské, samozřejmě! ☺), občas se stává, že se vás školní lékařka pokusí vyléčit nejprve bonbónem nebo sušenkami. Pokud bychom – nedej bože – dostali nějakou závažnější nemoc (třeba chřipku), pak se tři minuty od školy nachází ordinace lékaře, který nás má na starosti. V případě, že nám naordinuje klid na lůžku, nesmíme zůstat sami na pokoji, ale po snídani si musíme jít lehnout na školní ošetřovnu. Mít u sebe vlastní léky je oficiálně zakázáno, avšak co oči nevidí, srdce nebolí.

6) Jak vypadá průměrný den českého studenta v Dijonu?

Na snídani se chodí kolem 7.30. Výdej zavírá v 7.40, takže kdo dorazí se zpožděním, ráno prostě nejí. Nebo spíš jinak: kdo dorazí se zpožděním, může se na internátu najíst z vlastních zásob a vyhne se tak monotónní snídani skládající se už léta z bagety, másla, marmelády, jogurtu, kiwi nebo pomeranče a cornflaksů. I když je pravda, že sem tam nám dají také křupavé müsli a nutelu. Nicméně pozor všem, kdo už teď pomýšlí na to, že na snídani prostě chodit nebudou! Nemožné! Jsme pod dozorem a z vynechání snídaně by mohl být velký problém! Nejlepší řešení je na snídani sejít, ale přinést si vlastní věci. Po snídani se většinou jde hned do školy. Ale vzhledem k tomu, že Francouzi mají v rozvrhu velké mezery i během dopoledne, někdy se může stát, že nám škola začíná až v 9, 10, 11, či dokonce až ve 12 hodin. To se pak po snídani můžeme vrátit na internát nebo jít do knihovny. Hodiny se můžou táhnout až do 18 hodin, okolo poledne však máme přestávku na oběd. Každá třída má přesně rozvrženo, od kolika hodin může do jídelny, aby se předešlo dlouhým čekacím řadám. Pokud zrovna končíme brzy odpoledne, můžeme jít na internát, tedy nemůžeme tam být jen mezi 14.00-16.30, kdy tam jsou uklízečky. Ty vynášejí koše, myjí sociál a předstírají, že vytírají. Málokdy to totiž jde poznat. Jen na okraj: Na Carnotu se netřídí odpad (obecně Francouzi třídí mnohem méně než my a například nápojové kartony hází k plastům), ale v areálu školy je popelnice na papír a hned vedle školy kontejner na sklo. Ve městě se pak nachází i popelnice na plasty, takže třídění odpadu je teoreticky možné, ale záleží na každém, zda se rozhodne třídít nebo ne. Ve středu odpoledne nemá školu nikdo. Francouzi toto odpoledne věnují zájmovým aktivitám nebo dohánějí věci do školy. I Češi se mohou zapsat do různých sportů, které se konají ve škole i mimo ni nebo vyrazit třeba do města. Je to také jediný den, kdy máme povoleno být na internátu v přítomnosti uklízeček. Večeře se podává zhruba od 19 hodin. Po večeři už nikdo nikam nesmí a musíme s vychovateli zůstat chvíli na dvoře – v létě do 20.30, v zimě do 20.00 (je nám ale také dána k dispozici učebna, kam se v případě špatného počasí můžeme uchýlit). Na dvoře se nachází velké betonové hřiště, kde se dá hrát basket nebo fotbal, jednou týdně můžeme jít dokonce do tělocvičny hrát floorbal či volejbal. Na floorbal je ale třeba dovést si vlastní hokejku. Večer si pak na internátu můžeme dělat, co chceme za podmínky, že nebudeme porušovat interní řád a nebudeme hluční. Je to čas na děláni úkolů, skyponání, dívání se na filmy, pořádání čajových dýchánek atd. Občas se stane, že nám kolem půlnoci pustí alarm. To pak přes sebe všichni musíme přehodit deku a spořádaně se odebrat na dvůr.

9

7) Co se ve škole učíme?

V sekundě (prvák) se rozvrh podobá hodně tomu na českých gymnáziích, tzn. matika, fyzika-chemie (tady se vyučují jako jeden předmět), dějepis-zeměpis (nápodobně), literatura, jazyky, tělocvik, biologie. K tomu si ještě vybíráme povinně volitelný předmět (ekonomie, inženýrské vědy, rozšířená fyzika, literatura a společnost). Pro opravdové nadšence tu jsou ještě nepovinné předměty jako výtvarka, hudebka, dějiny umění, latina, řečtina. Metoda učení se docela liší od toho českého, méně se učíme zpaměti, zato nás ale vedou k zamyšlení se nad poskytnutými informacemi a k jejich následnému využití, což určitě není k zahoezení. Na konci sekundy přichází specialita francouzského systému. Druhý a třetí ročník totiž už nejsou obecné, rozdělujeme se do čtyř rozdílně orientovaných sekcí – literární, ekonomické, přírodovědné a inženýrské. V každé sekci se klade důraz na jiné předměty, některé naopak úplně odpadají. Například v literární sekci se můžete nadobro rozloučit s matematikou. Druhý i třetí ročník je zakončený maturitní zkouškou. Na konci druhého ročníku zvaného „premiéru“ skládají všichni maturitu z francouzštiny (písemnou i ústní), vědci navíc maturitu ze zeměpisu a dějepisu a literáti a ekonomové z fyziky, chemie a biologie. V posledním ročníku tzv. „terminálu“ se pak skládá maturity ze všech ostatních předmětů v dané sekci včetně tělocviku a Češi dělají i maturitu z češtiny, aby jejich maturita byla uznána jako ekvivalent české maturitní zkoušky. Na první pohled se to může zdát složitější než česká maturita, ale je třeba vzít v potaz rozdílnost obou systémů. Navíc si Francouzi maturitu nanečisto zkoušejí dvakrát do roka, a to už od prvního ročníku, takže

maturita naostro pak nijak nepřekvapí. Určitě je to zvládnutelné! Ještě nikdy se nestalo, aby nějaký Čech neodmaturoval!

8) Jak nás přijímají Francouzi ve třídě?

Naši spolužáci někdy bývají o něco mladší než my, což ale nijak nebrání tomu, abychom si mezi nimi našli životní přátele. Francouzskou specialitou je, že se složení třídy téměř každý rok významně mění, tudíž pokud si s někým nesesednete první rok, existuje velká naděje, že další rok už s ním ve třídě nebudete. Není vyloučeno, že se v jedné třídě může sejít i několik Čechů.

9) Co se děje o víkendu?

O víkendu chodíme do „familles d'accueil“ alias „rodinek“. Každý z nás jich má hned několik a střídá je podle svých preferencí a jejich časových možností. Když si s nějakou rodinkou nesesedneme, dá se to řešit. V rodinkách je o nás dokonale postaráno, dostaneme postel, místo na psaní úkolů, najíst, občas vyrazíme i na výlet. Do rodinek se chodí většinou v sobotu na oběd, protože někteří mají v sobotu dopoledne školu. Na internát se vracíme buď v neděli po večeři, nebo v pondělí ráno.

10) Můžeme se během týdne vzdálit z lycea?

Ano, kdykoliv, když zrovna nemáme školu, avšak do 19.00 musíme být zpátky. Výjimku tvoří páteční večer, kdy máme povoleno jít ven po večeři a vrátit se až ve 22.00. Pokud bychom v týdnu chtěli třeba do kina, musíme si během pondělka podat žádost o vycházku podepsanou českou lektorkou. Když si tu žádost napíšeme už od 18.00, nemusíme pak jít na večeři.

10

11) Musíme si pořídit francouzské telefonní číslo?

Není to nutnost. Komunikace s rodinou v Česku je nejsnazší přes skype, a SMS už nestojí tolik, abychom to měsíčně nemohli zaplatit. Francouzské číslo se vyplatí v případě, že víme, že budeme pravidelně komunikovat s Francouzi. Ve Francii bývá kredit časově omezen, takže je třeba ho dobíjet v určitých časových intervalech. Již po půlroční prodlevě dochází k zablokování SIMky. Takže francouzské číslo kupovat s rozvahou!

12) Co když se chceme přihlásit do zájmových kroužků?

Možné to je. Pokud to jsou kroužky ve středu odpoledne, kdy není škola, není co řešit. Pokud je to někdy ve večerních hodinách, je možné se domluvit na systematickém uvolňování z internátu.

13) Podíváme se i do jiných koutů Francie?

Ano! Na všechny prázdniny, což znamená cca každé dva měsíce, se vracíme domů a cestu z/do Dijonu si klidně můžeme naplánovat jako poznávací výlet po Francii či celé Evropě. Nejsme nuceni jezdit stejnými prostředky, jen třikrát do roka jezdíme všichni společně z Prahy zvláštním autobusem placeným buď českým ministerstvem školství, nebo lyceem.

Pak ale také každý rok u příležitosti 17. listopadu jezdíme do Paříže a v květnu organizujeme několikadenní „voajáž“. Už jsme byli například v Antibes, Nice, Montpellier, Biarritz, Nîmes či Lyonu.

Někteří z nás také hodně cestují s rodinkami – za památkami i k moři.

CO JE DOBRÉ VĚDĚT O ŽIVOTĚ NA DAUDETU

1) Nîmes, náš druhý domov

Ve čtvrtém patře Lycée Daudet se nachází „Dortoir tchèque“. Je zde kolem 20 jednolůžkových pokojů pro české dívky, českou asistentku, zahraniční lektorky a naši „maîtresse au-pair“, studentku tzv. „classe préparatoire“, která večer dělá prezenci atd. Pokoje, které si můžeme vybrat v několika barevných variacích (zelená, oranžová, šedá, fialová, růžová), jsou vybaveny postelí, stolem, židlí, skříní, umyvadlem, zrcadlem a mají okna vedoucí do dvora školy. Sprchy a toalety jsou společné na chodbě.

Protože o víkendu nemáme povinnost chodit do rodin, je náš internát vybaven kuchyňkou s vařicí deskou, remoskou, ledničkou... a malým salónekem s televizí, videem a DVD přehrávačem a společenskými hrami. V pokojích je zakázáno mít přímotopy (bohužel nezbytné...), svíčky, alkohol, meče a do zdí se nesmí nic vtluout.

2) Bon appétit aneb kde se stravujeme

Tříkrát denně pět dnů v týdnu jíme ve školní jídelně, v sobotu máme nárok na snídani a balíček v poledne (bagetky, sýr, ovoce, sušenka, voda, chipsy). Snídane se skládá z bagetky, jogurtu, nutelky, marmelád, másla, cereálií a k pití máme na výběr z několika druhů kávy, horké čokolády, pomerančového džusu. Oběd je o několika chodech: předkrm (salát, paštika...), hlavní chod (maso, ryba, zelenina, brambory, těstoviny...), mléčného výrobku (jogurt, sýr), ovoce a bageta. Večeře bývá obdobná.

3) Internet

Na internátě máme možnost připojit se kabelově na internet. Některé stránky jsou ovšem blokovány přes týden (facebook, youtube,...) a spuštěné o víkendu, jiné jsou blokovány trvale (France2). Pokud se nám počítač porouchá, máme možnost obrátit se na školní informatiky. Přes den se nedoporučuje na internet chodit (zatěžování sítě), ale večer není problém ☺. V televizní místnosti také máme jeden společný počítač s tiskárnou, které můžou všichni zdarma používat.

4) Praní prádla

Od roku 2013 máme pračku a sušičku Miele přímo na internátu, takže k praní máme přístup dle osobní potřeby. Jen si musíme obstarat vlastní prášek na praní.

5) Co když onemocníme?

Pokud se necítíme dobře, jdeme nejprve na „infirmerie“, kde se o nás postarají sestřičky. Pokud se jedná o něco závažnějšího, jsme doprovázeni ke školnímu lékaři. Pokud máme nařízený klid na lůžku, nezůstáváme na pokoji, ale musíme docházet na sesternu ve škole. Mít vlastní léky bychom neměly, ale pokud se to nikdo nedozví, nikomu to nevodí.

6) Takový normální den

Ve Francii vyučování nezačíná nutně v 8.00 jako u nás, ale třeba v 9.00 či 9.30. Pokud začínáme později, nemusíme vstávat na snídani. Dopolední vyučování trvá zhruba do 11.30 až 12.00, dále následuje pauza na oběd, která trvá hodinu až dvě. Pak jdeme znovu do školy a často končíme kolem 18. hodiny. V 18.50 se podává večeře, na které je účast nutná (stejně jako na obědě je nepřítomnost zaznamenávána). O pauzách můžeme být na pokojích, které

každý den vytírá paní na úklid, nebo v CDI (knihovna) či ve městě (ale pozor, škola se otevírá jen jednou za půl hodiny a to na 5 minut).

Pokud chceme jít ven večer, musíme si podat „demande“ (žádost o uvolnění), kam napíšeme: kam jdeme, s kým, kdy a v kolik se vrátíme a telefonní čísla. Jinak se po večeri z internátu vycházet nesmí.

O víkendu můžeme jít buď do rodin kamarádů, což si musíme samy domluvit, nebo máme možnost zůstat ve škole. To si pak samy vaříme a můžeme si dělat, co chceme (máme čipy, které nám od 8.00 do 20.00 umožňují odchody či příchody ze školy, výjimečně se stane, že tyto čipy přestanou fungovat. Návrat do školy se ale vždy dá nějak vyřešit. Ve středu a v sobotu končí škola nejpozději ve 12.00.

Každý večer se pak ve 21.30 kontroluje, jestli na internátu skutečně jsme.

7) Škola, základ života

Ve škole máme v prvním ročníku předměty stejné, jako v ČR a k tomu předměty volitelné, typu ekonomie, dějiny umění, hudebka, třetí cizí jazyk atd. Od druhého roku si volíme zaměření, tzv. sekci (S – přírodovědná, ES – ekonomická, L – literární). Na konci tohoto ročníku se skládá maturita z francouzštiny a podle sekce z dalších dvou předmětů (S – dějepis, zeměpis, ES/L – fyzika, chemie, biologie). Ve třetím ročníku tyto předměty ubudou a nahradí je filozofie a předměty našeho výběru a zaměření (na „S“ si člověk vybírá mezi matematickou, fyzicko-chemickou a biologickou specializací). Na konci třetáku pak z nich všech maturujeme.

V prvním ročníku má většina Čechů navrch v přírodovědných předmětech a má pocit, že se nenaučili nic moc nového, na druhou stranu je hodně práce s doháněním úrovně francouzštiny. V dalších ročnících se náročnost exaktních věd značně zvyšuje (tedy pokud jdete na „S“) a objem učiva dost narůstá. Tradičně se klade větší důraz na interpretaci dat a schopnost utříbeně a jasně vyjádřit myšlenku, než na slepé biflování.

12

8) My a naši francouzští kamarádi

Učitelé zpravidla k Čechům chovají sympatie (pokud nejste vyložená anarchistka). Vztahy ve třídě si každá tvoříme sama, obecně platí, že se spolužáky vycházíme dobře a často zde vznikají přátelství na celý život. Může se ale přihodit, že konstelace vztahů není ideální. Ostatně jako v každém kolektivu. Kolik si najdeme přátel, záleží na přístupu každé z nás! Rozhodně se člověk nesmí nechat odradit prvotním opatrným přístupem spolužáků, pro které jste kvůli českému původu « exot(i)ka ». Ve třídě jsme většinou po jedné Češce.

9) Francouzský mobil

Není podmínkou pořídit si francouzský mobil. Ale komunikace s francouzskými kamarády pak vyjde o poznání levněji. Samozřejmě si kredit dobíjíme ze svých peněz.

10) Zájmové kroužky

Záleží na každé z nás, zda máme chuť se někam přihlásit. Několik holek chodí třeba na „conservatoire“ (něco jako ZUŠ) hrát na hudební nástroj, dělají tanec, hrají volejbal či horolezectví. Zkrátka, pokud máme chuť věnovat se mimoškolním aktivitám, můžeme.

11) Cestování

Na nějaké ty menší výlety máme čas o víkendu. Pláž je vzdálena asi hodinu cesty vlakem a půvabná města jako Avignon, Arles a Montpellier jsou de facto za rohem. S českou sekci se také jezdí na podzim do Paříže na ambasádu na setkání českých studentů studujících ve Francii (náklady si hradíme samy). V květnu se pak koná velký výlet celé sekce, který hradí škola. Loni jsme byly v Barceloně, ale v minulosti se podnikly i výlety do Bordeaux, Nice, Grenoble, Toulouse...

JAK SE MI ŽIJE V DIJONU / V NÎMES?

* Napsal mi onehdy jeden známý z Čech, že bude psát do studentského časopisu článek o možnosti studia na Carnotu a zda bych tedy nemohl odpovědět na několik otázek. Většina z nich se nesla v podobném duchu jako ty, které jsou mi kladeny takřka z každé strany. „Jsi tam spokojený?“ „Co ti to přineslo?“ „Je to těžké být tak daleko od rodiny?“ „A jaké to je být přes týden zavřený na intru?“ V běžném rozhovoru většinou odbudu tazatele neurčitým konstatováním typu „jde to“ či „dá se to přežít“. Ovšem nutnost své hlavní dojmy stručně sepsat mne utvrdila v tom, že na nejjednodušší otázky je často nejtěžší odpovědět. Něco podobného se po mně žádá i zde, a tak se pokusím o krátké zamyšlení nad tím, co v Dijonu vlastně dělám, proč to dělám a k čemu to všechno směřuje.

Předně bych chtěl zdůraznit, že se velmi zdráhám o svém studiu na Carnotu vynášet v současné chvíli mnoho soudů. Myslím, že hodnotit lze až zpětně, s odstupem, s vědomím všech důsledků a celkového životního kontextu. V každém případě bych lhal, kdybych řekl, že jsem nikdy nepochyboval o správnosti svého rozhodnutí odjet do Francie. Co víc, nastalo i pár nepříjemných období, kdy jsem začal vážně uvažovat o návratu. Nakonec jsem zůstal, ideální to zde není, ale snažím se využívat svůj pobyt naplno.

Mohl bych na tomto místě vyjmenovat, co vše mne tu štve, co se mi nelíbí atd. Je to však zbytečné, a tak se zaměřím hlavně na pozitiva. Odjet na tři roky studovat do zahraničí je sice cosi úzce spojeného se školou, ale myslím, že největší přínos tkví jinde. A to v nenahraditelné životní zkušenosti, která ze zcela nového prostředí pramení. Člověk je nucen konfrontovat sám sebe v nových podmínkách, vůči novým lidem a je tím pádem „vyhozen“ z komfortní reality dosavadní existence, která tím, že ji není s čím srovnat, nepobízí k hlubším a závažnějším otázkám hledání vlastní identity. Život „ve dvou světech“, který je tak dobře znám každému „karnoťákovi“, tedy považuji za přínos takřka stěžejní, i když nálady z něj vycházející nemusí být vždy úplně nejpříjemnější. Dalo by se pokračovat – osamostatnění a odtržení od rodiny v relativně mladém věku může mít, jste-li schopni toho využít, rovněž obohacující důsledky. V neposlední řadě považuji českou sekci za unikátní sociální prostředí, ve kterém se setkáte s velmi rozdílnými typy osobností. Nutnost zaujmout k nim nějaký postoj a zkusit je pochopit je rozhodně neopakovatelnou školou života.

* V současné době jsem v premiéru. Za celé dva roky jsem ani jednou nepomyslela na návrat do České republiky. Se svým životem ve Francii jsem spokojená. Vážím si každé vteřiny zde strávené. Až zde jsem se naučila být opravdu samostatná, sama se rozhodovat a také si všímat rozdílů mezi kulturami a mnohem víc. Francie mi doslova otevřela oči v mnoha ohledech. Upřímně mohu říci, že dnes vnímám svět jinak než kdysi.

Francouzský školní systém mi vyhovuje, vidím smysl v tom, co dělám, co po mně profesori či společnost vyžadují.

* Když se ohlédnu na již skoro uplynulý školní rok strávený na „Karnotu“, vidím spoustu pozitiv a skoro žádná negativa. Rozhodně to nebyl promarněný čas, to určitě ne. Ba naopak. Doba strávená v Dijonu mi přinesla spoustu nových zkušeností, poznatků a kamarádů. Zkrátka nelituji toho, že jsem tamějším studentem. Každou volnou chvíli se snažím účelně zužitkovat tak, abych si na konci mohl říct, že jsem nepromarnil ani minutu. Mohlo by se zdát, že všechno je bez chyby a v nejlepším pořádku, ale musím přiznat, že i přes všechny ty klady je tam malé a určité negativum, které to tak trochu kazí. Tak trochu problémem je (nemůžu říct špatná, ale ani ne dobrá) komunikace mezi sekcí a ředitelstvím.

* Ve škole se mi celkem daří, nemám žádné problémy ani potíže. Líbí se mi odlišný způsob výuky než je na českých školách, hlavně když můžeme používat naše znalosti na rozsáhlejší práce. Moc mě nebaví jenom se něco naučit nazpaměť, mnohem lepší je, když píšeme různé písemné práce a slohovky na určité téma. Mimo školu je to také fajn, teď jsme pořádali český spektakl, který se nám povedl a v květnu pojedeme na voyage na jih Francie (do Nîmes), tak alespoň poznám jinou oblast Francie, ještě jsem tam nikdy nebyla. Víkendy trávím ve skvělé rodince, vloni jsme je pozvali k nám do Česka a tak se jim tu líbilo, že letos přijedou zase. Myslím, že jsem se toho ve Francii spoustu naučila, určitě se mi to bude hodit i později v životě.

* Po prvním roce stráveném na Lycée Carnot v Dijonu, pro který jsem si vybral jako volitelný předmět Sciences d'Ingénieur, jsem se rozhodl změnit směr svých studií. I přes slušné výsledky v přírodovědných oborech a pobízení třídní profesorky, jsem si zvolil sekci ES (économique-sociale). Tento výběr byl způsoben mým zvýšeným zájmem pro aktuální politické dění a společnost, ve které žiji. Myslím si, že nemalý podíl na tomto rozhodnutí mají také mí (především čeští) kamarádi zde v Dijonu, kteří mě v tomto směru intelektuálně velmi obohatili. Také hodiny S.E.S (sciences économiques et sociales), které jsem měl možnost navštěvovat v Seconde mě utvrdily v názoru, že bych si měl vybrat právě tuto sekci. (...)

Ve studiu na ekonomicko-sociální sekci a také obecně ve Francii vidím několik velkých výhod. Prvním a zcela zásadním obohacením je francouzská metoda rozebírání dokumentů, jejich analýza a také metoda organizování struktury vlastního textu. Tato školní disciplína je podle mě užitečná nejen pro má další studia. Pomáhá mi soustředit se na fakta, provádět analýzu s co největší přesností a zároveň vést vlastní úvahu argumenty. Již zmíněná analýza také učí jedince přemýšlet a jít do hloubky jakéhokoliv problému.

Další výhodou je učení v cizím jazyce, které člověka nutí posunout se určitým způsobem dál. Má zkušenost mě naučila, že práce s francouzským jazykem může být zároveň způsobem, jak se stát vnímavějším ke světu okolo sebe. Ostatně věta „Kolik umíš jazyků, tolikrát jsi člověkem,“ tuto pravdu nanejvýš vystihuje. (...)

Mé studium na Lycée Carnot probíhá úspěšně, přestože se pro mě stále jedná o neobvyklou a obohacující zkušenost. Podmínky místního života pro mě představují podnět k hledání sebe sama. Díky druhé stránce tohoto programu – životu ve Francii, se stávám více autonomní, lépe připraven na život dospělého jedince v naší společnosti. Přestože jsem už ušel kus cesty, během které jsem se toho hodně naučil, cítím, že stále nejsem u konce. Strávit zde tedy další rok je pro mě možnost pokračovat v osobním obohacení, kterého bych se nerad vzdal.

K tomuto obohacení přispívají i různorodé kulturní aktivity, kterých se mohu účastnit a které podle mě představují jednu z důležitých součástí této zkušenosti. Jedná se například o přednášky organizované univerzitou Sciences Po, koncerty, divadelní představení, filmy, ale i aktivní vyžití například díky čtvrtičním improvizacím večerům, které jsme letos jako čeští studenti založili.

Přestože všechny tyto důvody jednoznačně poukazují na obrovský přínos studia na Lycée Carnot v Dijonu, možná, že úplně nejdůležitějším faktorem, který celému projektu přidává na jedinečnosti, jsou lidé, kterými se zde člověk může obklopit. Stejně jako se některé věci nedají vyjádřit čísly, tak ani přínos těchto spolužáků, kamarádů, přátel se nedá spočítat. Stejně jako prohlásil senátor Robert Kennedy, že „HDP neukazuje krásu naší poezie, sílu našich manželství či inteligenci veřejné debaty,“ tak ani lidské vztahy, které člověk díky této speciální situaci naváže, nejdou vyčíslit.